

YÊU THƯƠNG VÀ THA THỨ

Chúa Giêsu kể câu chuyện về một người cha có hai con trai. Người con trai út yêu cầu cha chia gia tài để anh có thể đi xa và sống cuộc sống tự do. Cha anh, dù rất buồn, nhưng vẫn đồng ý và chia gia tài cho anh.

Người con trai út mang tiền đi xa, sống phóng túng và tiêu hết tài sản. Khi không còn tiền, anh phải làm công việc chăn heo và sống trong cảnh nghèo khó. Nhận ra sai lầm của mình, anh quyết định trở về nhà và xin cha tha thứ.

Trên đường về, anh tự nhủ: "Cha ơi, con đã phạm tội với trời và với cha. Con không đáng được gọi là con cha nữa. Xin cha cho con làm một trong những người làm thuê của cha."

Khi anh còn ở xa, người cha đã nhìn thấy và chạy ra đón anh. Ông ôm lấy con trai và vui mừng nói: "Con ta đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm thấy." Ông ra lệnh cho người làm giết con bê béo nhất để ăn mừng.

Người con trai cả thấy vậy thì giận dữ và không chịu vào nhà. Người cha ra khuyên nhủ anh, nhưng anh đáp: "Cha ơi, con đã ở với cha bao nhiêu năm, không hề trái lệnh cha mà cha chưa bao giờ cho con một con dê nhỏ để ăn mừng với bạn bè. Còn đứa con này của cha, đã tiêu tốn hết tài sản của cha với bọn điếm, lại về đây và cha giết bê béo mừng nó!"

Người cha nói: "Con ơi, con luôn ở cùng cha và mọi thứ của cha đều là của con. Nhưng chúng ta phải vui mừng vì em con đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm thấy." (Luca 15:11-32)

Người cha trong câu chuyện đại diện cho *lòng nhân ái và lòng thương xót của Chúa*. Dù chúng ta có mắc bao nhiêu lỗi lầm, Chúa luôn sẵn sàng tha thứ và đón nhận chúng ta trở về. Câu chuyện này dạy chúng ta về **tình yêu và sự tha thứ vô điều kiện của Chúa** như lời Chúa trong **Bài Đọc I** thánh lễ Chúa Nhật hôm nay, thánh lễ đầu năm mới cũng là chủ đề của Năm Thánh 2025:

"Các con thân mến, **đây sứ điệp các con đã nghe từ ban đầu là chúng ta phải thương yêu nhau**. Không như Ca-in, người thuộc về ma quỷ, nên đã giết em mình. Nhưng tại sao nó đã giết em? Vì công việc nó làm là gian ác, còn công việc của em nó thì chính trực. Các con đừng ngạc nhiên, nếu thế gian ghét các con.

Chúng ta biết rằng **chúng ta đã được chuyển từ cõi chết đến cõi sống, vì chúng ta thương yêu anh em. Ai không yêu thương, thì ở trong**

cõi chết. Hễ ai ghét anh em mình đều là kẻ sát nhân, và các con biết rằng mọi kẻ sát nhân không có sự sống đời đời ở trong mình. Do điều này mà chúng ta đã biết **tình yêu của Thiên Chúa là chính Người đã thí mạng sống mình vì chúng ta, nên chúng ta cũng phải thí mạng sống mình cho anh em.** **Nếu ai có của cải đời này mà thấy anh em mình túng thiếu, lại đóng cửa lòng mình đối với họ, thì làm sao tình yêu của Thiên Chúa ở lại trong người ấy được?** Các con thân mến, **chúng ta đừng yêu bằng lời nói và miệng lưỡi, nhưng bằng việc làm và chân thật.** Do đó chúng ta biết mình thuộc về sự thật, và sẽ được vững lòng trước mặt Chúa. Vì nếu lòng chúng ta có khiển trách chúng ta, thì Thiên Chúa còn lớn hơn lòng chúng ta và Người thông biết mọi sự. Các con thân mến, nếu lòng chúng ta không khiển trách, thì **chúng ta tin tưởng nơi Thiên Chúa, và bất cứ điều gì chúng ta xin, thì chúng ta cũng được Người ban cho, vì chúng ta giữ giới răn Người và làm điều đẹp lòng Người.**

I - LÒNG NHÂN ÁI ĐÍCH THỰC

Đó là làm theo lời Chúa dạy: *"đừng yêu bằng lời nói và miệng lưỡi, nhưng bằng việc làm và chân thật"*.

a- Trước hết, lòng nhân ái đích thực đòi ta phải chia sẻ cho tha nhân.

- Hãy sống theo gương Chúa, luôn sẵn lòng giúp đỡ và chia sẻ với những người xung quanh. Khi chúng ta chia sẻ những gì mình có, dù là ít ỏi, với những người cần giúp đỡ, chúng ta đang thể hiện tình yêu thương và lòng nhân từ của Chúa. Hãy luôn nhớ rằng, một hành động nhỏ bé nhưng xuất phát từ lòng nhân ái có thể tạo ra sự khác biệt lớn trong cuộc sống của người khác. Thánh Vịnh cao rao lòng nhân ái độ lượng của Chúa:

[8] Lòng Ngài độ lượng cao vời,
Từ-bi nhân hậu đời đời khoan nhân,
[9] Người không hạch tội luôn luôn,
Cũng không tích hận, chóng nguôi giận phiền,
[10] Dẫu ta tội lỗi liên miên,
Người không xử ứng, phạt liền ta đâu.
[11-12] Trời cao hơn đất thế nào,
Thì ơn Người sánh lớn lao hơn nhiều,
(TV 103:8-12)

- Về việc Chúa Giêsu gọi các môn đệ đầu tiên, Thánh Gioan tông đồ kể: "Hôm sau, ông Gio-an Tẩy Giả lại đang đứng với hai người trong nhóm môn đệ của ông. Thấy Đức Giê-su đi ngang qua, ông lên tiếng nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa." Hai môn đệ nghe ông nói, liền đi theo Đức Giê-su. Đức Giê-su quay lại, thấy các ông đi theo mình, thì hỏi: "Các anh tìm gì thế?" Họ đáp: "Thưa Ráp-bi (nghĩa là thưa Thầy), Thầy ở đâu?" Người bảo họ: "Đến mà xem." Họ đã đến xem chỗ Người ở, và ở lại với Người ngày hôm ấy. Lúc đó vào khoảng giờ thứ mười.

Một trong hai người đã nghe ông Gio-an nói và đi theo Đức Giê-su là *ông An-rê, ông này gặp em mình là ông Si-môn và nói: "Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a"* (nghĩa là Đấng Ki-tô).

Rồi ông dẫn em mình đến gặp Đức Giê-su. Đức Giê-su nhìn ông Si-môn bảo: “Anh là Si-môn, con ông Gio-an, anh sẽ được gọi là Kê-pha” (tức là Phê-rô). Hôm sau, Đức Giê-su quyết định đi tới miền Ga-li-lê. Người gặp ông Philíp-phê và nói: “Anh hãy theo tôi.” Ông Phi-líp-phê là người Bết-xai-đa, cùng quê với các ông An-rê và Phê-rô. Ông Phi-líp-phê gặp ông Nathanaen và nói: “Đấng mà sách Luật Mô-sê và các ngôn sứ nói tới, chúng tôi đã gặp: đó là ông Giê-su, con ông Giu-se, người Na-gia-rét.” (Ga 1, 35-45). Các ông này tận mắt nhận biết Chúa Giê-su, đã chia sẻ ơn gọi của mình cho người xung quanh.

b- Sau nữa là tha thứ, dẹp bỏ tị hiềm đổ kỵ

Anh em con chặt cành cây, căng dây, rào hẻm, chặn lối con sang. Con gắn thêm kềm gai, lưới sắt, cho khuất mắt, hết đường lui tới. Con chấp lỗi, hài tội anh em, bởi con “chỉ nhìn cọng rác trong mắt họ, mà chẳng thấy cái xà lớn nhất trong mắt con.” (Mat. 7: 3). Con để tâm tích hận anh em, vì tự ái, tự cao, con tự nhủ: “Sao họ gây hấn, dăm vả mặt con?” Con đã quên lời dạy: “Hãy chìa thêm má bên kia cho họ tát!” (Luca, 6: 29). Con hắt vào mặt họ những lời nguyền rủa chua chát đắng cay. Trong mắt con, họ là những tay độc ác, quân thù, thật đáng ghét, chẳng thể dung tha. Con quên lời Cha dạy: phải bỏ qua mới làm Cha vui lòng đẹp ý, “con phải tha-thứ mới được Cha thứ-tha” (Luca, 6: 37). Vâng, lạy Cha, cha mẹ nào chả xót-xa thấy bầy con một nhà không hoà-thuận? Lời lâm chung quyện máu Chúa Con trên Núi Sọ vẫn đó, còn vọng rõ dư-âm:

“Họ không biết họ sai lầm,
Xin Cha tha họ đã làm khổ con!”
(Luca, 23-34)

Lạy Cha chí-nhân! Giới-răn Cha truyền, chúng con nào dám bất tuân. Con phải xin lỗi anh em trước khi đến xin Cha tha lỗi, bởi con là đầu mối sinh tội chia rẽ, tị-hiềm, bất hoà cãi vã, con đã ném đá giấu tay, con bày chuyện làm quà để gièm pha xúc-xiễm, con châm-biếm nói xấu sau lưng. Chúng con “phải làm hoà cùng nhau trước khi mang lễ-vật tiến dâng Cha” (Mat. 5: 23-24), bởi Cha không cần lễ vật riêng của mỗi chúng con, nhưng Cha cần chúng con mang trả Cha “món nợ tình thương” Cha đã tặng hết cho chúng con (Roma, 13-8). Cha dạy chúng con lòng độ-lượng, khoan dung không giới-hạn, không điều-kiện. Vâng, chúng con “phải tha nợ cho nhau không phải bảy lần mà là những bảy mươi lần bảy.” (Mat. 18: 21-22) Chúng con chẳng dám như tên đầy tớ bất nghĩa vô ân, vẫn nằng-nặng đòi nợ đồng bạn, dẫu hẳn ta vừa được Nhà Vua xoá nợ tha cho (Mat., 18: 23-35).

Chúng con bất hoà chia rẽ, con vẫn chừa chìa tay ra. Anh em con bất hạnh, con vẫn đứng-dưng. Lòng con vẫn đong đầy hờn giận, tim con vẫn chất chứa ích-kỷ hận thù, làm sao còn khoảng trống dành chỗ cho Cha? Con biết rằng Nhà Châu trên bàn thờ Cha ngự quá quá xa, chỉ có Nhà Châu trong lòng con đây mới đích thực gần nhất, Nhà Châu này ở ngay chính trong con, con phải rất mực tôn kính, con chẳng dám làm Cha đau lòng. (Suy Niệm Kinh Lay Cha tr. 201-202) => http://www.conggiaovietnam.net/upload/article/f_1719024158.pdf

II – CÓ NIỀM TIN VÀ HY VỌNG

1- Phải có niềm tin.

● Niềm tin chính là nền tảng của hy vọng, là cốt lõi của đời sống Kitô hữu. Nó là sự đáp ứng của con người đối với lời gọi của Chúa, tin vào sự hiện diện và lời hứa của

Ngài. Nó không phải là một cảm giác nhất thời mà là một sự dẫn thân và tin cậy hoàn toàn vào Chúa. Đó là "sự chắc chắn về những gì chúng ta hy vọng và bằng chứng về những điều chúng ta không thấy". Sách Do Thái khẳng định niềm tin giúp chúng ta vượt qua những thử thách và khó khăn. Khi chúng ta tin vào Chúa, chúng ta tin rằng Ngài luôn ở bên và dẫn dắt chúng ta, dù trong những thời khắc tối tăm nhất. Niềm tin vào Chúa là cơ sở để chúng ta có hy vọng vào những điều tốt đẹp sẽ đến. Không có niềm tin, hy vọng trở nên mong manh, thư gửi tín hữu Roma, thánh Phaolô khẳng định: *"Vì nhờ hy vọng, chúng ta đã được cứu. Nhưng hy vọng mà người ta thấy được thì không phải là hy vọng; bởi vì ai lại hy vọng điều mình đã thấy rồi?"* (Rô-ma 8:24).

- Tin Mừng thánh lễ hôm nay dạy ta phải có niềm tin vững mạnh:

Ông Phi-líp-phê đến gặp nói với ông Na-tha-na-en: "Đấng mà sách Luật Mô-sê và các ngôn sứ nói tới, chúng tôi đã gặp: đó là ông Giê-su, con ông Giu-se, người Na-da-rét." Ông Na-tha-na-en liền bảo: "Từ Na-da-rét, làm sao có cái gì hay được?" Ông Phi-líp-phê trả lời: "Cứ đến mà xem!" Vừa hay Đức Giê-su thấy ông Na-tha-na-en tiến về phía mình, liền nói về ông rằng: "Đây đích thật là một người Ít-ra-en, lòng dạ không có gì gian dối." Ông Na-tha-na-en bèn hỏi Người: "Làm sao Ngài lại biết tôi?" Đức Giê-su trả lời: "Trước khi Phi-líp-phê gọi anh, *lúc anh đang ở dưới cây vả, tôi đã thấy anh rồi.*" Bấy giờ Ông Na-tha-na-en mới sáng mắt nhận ra, tức thì thưa: "Thưa Thầy, chính Thầy là Con Thiên Chúa, chính Thầy là Vua Ít-ra-en!" Đức Giê-su đáp: "Vì tôi nói với anh là tôi đã thấy anh ở dưới cây vả, nên anh tin! Anh sẽ còn được thấy những điều lớn lao hơn thế nữa." Người lại nói: "Thật, tôi bảo thật các anh, các anh sẽ thấy trời rộng mở, và các thiên thần của Thiên Chúa lên lên xuống xuống trên Con Người." (Ga 1, 45-51)

Nathanaen là người thường "ở dưới cây vả". Ông là người thích tìm hiểu Thánh Kinh. Ông chưa tin, phải đến khi Philipphê bảo "Đến mà xem!", và khi chính Chúa Giêsu trả lời trực tiếp, bấy giờ ông mới tin: "Lạy Thầy, Thầy là Con Thiên Chúa, là Vua Ítraen". Chúa Giêsu trả lời Nathanaen: "Trước khi Philip gọi ngươi, lúc ngươi còn ở dưới cây vả, thì Ta đã thấy ngươi rồi".

Vâng, lạy Chúa, Ngài hiểu con rất rõ như Ngài đã biết rõ Nathanaen khi ông còn ngồi dưới cây vả trước khi ông gặp Người. Con cũng vậy. Từ lòng cha mẹ trần gian, con được ban hình hài, cốt gân, máu thịt, con được ban hữu hạn thời gian, để con hoàn tất hành trình nơi bụi mù cõi đất, thân xác con rồi cũng sẽ tiêu tan, mục nát với cát bụi thời gian. Nhưng nơi thiên cung cao vời, lồng lộng, từ đời đời muôn thuở, Ngài đã chọn con, Ngài khai sinh cho con làm con Cha rất dấu yêu, con được ban Sự Sống, con được ban Thần Khí sống động siêu nhiên. Ngài ban cho con linh hồn trường sinh bất tử, hồn con là cung đình Cha ngự, để "không có gì tách được con ra khỏi tình Cha" bất nát bao la.

[1-2] "Ngài dò xét con và Ngài biết rõ,
Biết con khi đứng, biết cả lúc ngồi,
Cho dù con ở xa xôi,
Những gì con nghĩ thì Ngài cũng hay.
[3-4] Con đi hay nghỉ chốn này,
Ngài theo mọi lối, biết ngay nẻo nào.

Con chưa kịp nói làm sao,
Thì Ngài đã rõ mọi câu trong đầu.
[5-6] Theo con cả trước lẫn sau,
Tay Ngài còn đặt trên đầu con đây.
Thật Ngài thần diệu lắm thay!
Siêu phàm thông suốt chẳng ai bằng Ngài,
Trí Ngài thật quá cao vời,
Sao con vươn tới, vì tài nhỏ nhoi?
[7-8] Dù con đến chốn xa xôi,
Tránh sao Thần Khí của Ngài dõi theo?
Dù con đến chốn cheo leo,
Tránh sao Nhan Thánh nhìn theo con hoài?
Con lên trời, đã thấy Ngài đang ngự,
Xuống dưới âm phủ, vẫn cứ gặp Ngài.
[9-10] Dù con có chắp cánh bay
Từ hừng đông tới phương Tây cuối trời,
Thì con vẫn thấy tay Ngài đưa dẫn,
Tay Ngài vững mạnh dìu dắt con đi.
[11-12] Con thầm mong: “Bóng đêm chớ gì bao phủ,
Áng sáng quanh con bỗng trở thành đêm!”
Nhưng dù cho có tối đen,
Với Ngài, đêm chẳng trở nên mịt mù.
Dù cho đêm tối âm u,
Với Ngài, đêm cũng sáng như ban ngày.
[13-14] Tạng phủ con đây, chính là do Ngài cấu tạo,
Hình hài này, Ngài dệt trong dạ mẫu thân con.
Ngợi khen Thiên Chúa muôn vàn,
Công trình Chúa dựng hoàn toàn kỳ công,
Thảy đều kỳ diệu vô cùng,
Hồn con đã biết rõ ràng từ lâu.
[15-16] Xương con Ngài có lạ đâu?
Từ khi Ngài dựng ban đầu thân con,
Ngài dựng con từ nơi thâm căn bí ẩn,
Ngài dệt con từ trong lòng đất thẳm sâu.
Từ khi con mới thai bào,
Thì Ngài đã rõ thể nào đời con.
Sở Ngài ghi chép hết trơn,
Ngài ghi trong đó đời con mỗi ngày.
Hành-vi tốt xấu dở, hay
Ghi ngay từ lúc trước ngày đầu tiên.
(Tv 139:1-4, 13-16)

2- Hy vọng cùng cố niềm tin.

Hy vọng giúp chúng ta kiên trì và vững tin vào lời hứa của Chúa, *vì một khi chúng ta tin tưởng nơi Thiên Chúa, bất cứ điều gì chúng ta xin, thì chúng ta cũng được Người ban cho, bởi lẽ chúng ta giữ giới răn Người và làm điều đẹp lòng Người.* (bài đọc I)

- *Niềm tin và hy vọng dẫn đến hành động yêu thương.* Ngay cả trong những thời khắc khó khăn nhất. "Chúng ta hãy tiếp tục tuyên xưng niềm hy vọng của chúng ta cách vững vàng, vì Đấng đã hứa là Đấng trung tín (Do Thái 10:23). Chúng ta có niềm tin và hy vọng, chúng ta sẽ được động viên để sống một cuộc đời yêu thương và chia sẻ với người khác, theo gương Chúa Giê-su.

- *"Vì vậy, bây giờ còn lại ba điều này: Đức tin, hy vọng và tình yêu. Nhưng điều cao trọng nhất trong ba điều này là tình yêu."* (1 Cô-rinh-tô 13:13). Trong sách Rô-ma 15:13, Thánh Phao-lô viết: "Nguyện xin Thiên Chúa là nguồn hy vọng ban cho anh em được chan chứa niềm vui và bình an nhờ đức tin, để nhờ quyền năng của Thánh Thần, anh em được tràn trề hy vọng." Hy vọng chính là ngọn đèn sáng dẫn đường, giúp chúng ta nhìn thấy những cơ hội và ân phúc Chúa ban.

Niềm vui của hy vọng lạc quan đã được cộng đoàn **Đáp ca Thánh Vịnh:**

"Hỡi toàn cõi đất, muôn dân!
[2] Hãy thờ phụng Chúa, lòng tràn hân hoan!
Hãy reo mừng trước thánh nhan,
[3] Nhận Người là Chúa dựng nên muôn loài!
Chúng ta đều thuộc về Người,
Là đàn chiên được chính Người trông coi.
[4] Hãy tiến vào cửa nhà Ngài,
Cùng nhau cất tiếng dâng lời tạ ơn!
Tới nơi nhà Chúa khoan-nhân,
Cao lời chúc tụng, cung đàn ngợi ca.
[5] Bởi vì tình Chúa bao la,
Lòng Ngài nhân hậu thương ta vô cùng.
Tình Ngài vạn đại vô chung,
Lòng Ngài mãi mãi tín trung vững bền.

(Đáp Ca: Tv. 100,2,3, 4,5)

III- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa

Trong sứ điệp "Hoà Bình Dưới Thế", Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII nói: "Mỗi người tín hữu trong thế giới là một mảnh sao băng, là một tụ điểm của tình yêu, là một thứ men sống động giữa những người anh em của mình. Nếu người tín hữu đóng trọn vai trò ấy, họ sẽ là người Kitô hữu chân chính". Thực hành lời Ngài, con xin dâng lời nguyện đầu năm:

Lạy Thiên-Chúa cao vời!

Đường về con chữa tới nơi,
Chúa cho thêm một quãng đời con đi,
Tạ ơn Thiên Chúa từ bi,
Bây giờ con biết lấy gì tiến dâng?

Xin dâng sông nước mênh mông,
Sóng reo tình tự tấm lòng Tin Yêu.
Xin dâng nắng sớm sương chiều,
Con đo thời khắc chẳng tiêu phí hoài,
Hành trình đầu vẫn mệt nhọc,
Niềm tin, cậy Chúa chẳng phai nhạt mờ.
Xin dâng hết những mộng mơ,
Ngọt bùi, cay đắng, vật vờ, gian truân,
Làm nên lộng lẫy mùa xuân,
Mùa xuân thánh hoá thấm nhuần yêu thương,
Đưa con tới tận cuối đường,
Con vào triều yết Thiên Vương vĩnh hằng.

Lạy Thiên Chúa toàn năng,
Con chỉ xin làm ánh sao băng của Chúa,
Giữa màn đêm chợt sẹt lửa rồi mất vội,
Nhưng cũng đủ làm tụ hội của Tình Yêu,
Cuốn hút mọi người phải đắm chiêu nhìn ngắm,
Thấy ánh sáng Ngài rọi sâu thẳm con tim.

Con chỉ xin làm hạt men bé bỏng,
Lặn trong cơm xôi rồi bỗng mất dạng,
Nhưng cũng đủ làm chiếc máng của Tình Thương,
Để mời nhau rượu nồng dậy hương say ngất,
Rượu tiệc cưới Ca-na trong vắt ân tình.

Lạy Thiên-Chúa uy linh,
Chúa chưa muốn con hành trình chấm dứt,
Chúa tặng con thêm một chút thời gian.
Theo hương bát ngát hoa ngàn,
Con xin dâng Chúa muôn vàn mến yêu.
Chúa cho con biết bao nhiêu!
Con yêu mến Chúa dẫu nhiều sao cần?
Học nơi Con Chúa giáng trần
Xin vâng thánh ý, dẫn thân theo Ngài.